

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci žalobce: **J. B.**, zastoupeného Mgr. Janou Hrdličkovou, advokátkou, se sídlem Liborova 14/405, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 9. 2009, č. j. 2 Az 9/2009 - 23, o námitce podjatosti vůči soudcům Nejvyššího správního soudu JUDr. Radanovi Malíkovi, Mgr. Daniele Zemanové, JUDr. Barbaře Pořízkové a JUDr. Lence Kaniové,

takto:

Soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Radan Malík, Mgr. Daniela Zemanová, JUDr. Barbara Pořízková a JUDr. Lenka Kaniová **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 9 Azs 1/2010.

Odůvodnění:

Žalobce v postavení stěžovatele v řízení o kasační stížnosti vedené pod sp. zn. 9 Azs 1/2010 vznesl po poučení o složení senátu, který je podle rozvrhu práce Nejvyššího správního soudu povolán v její právní věci jednat a rozhodnout, námitku podjatosti vůči soudcům senátu JUDr. Radanovi Malíkovi, Mgr. Daniele Zemanové, JUDr. Barbaře Pořízkové a JUDr. Lence Kaniové. Svou námitku odůvodnil tím, že dle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci v předchozím soudním řízení. Výše uvedení soudci se podíleli na pojednávání i rozhodování ve věci kasační stížnosti stěžovatele proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 3. 2008, č. j. 60 Az 40/2007 - 38, vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 9 Azs 78/2008.

Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. může účastník řízení nebo osoba na řízení zúčastněná namítnout podjatost soudce. Tuto námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl a k později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka musí být odůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. O vyloučení soudce rozhodne po jeho vyjádření usnesením Nejvyšší správní soud (podle § 16 odst. 1 a 2 s. ř. s. rozhoduje v této věci senát Nejvyššího správního soudu složený

z předsedy a dvou soudců). V projednávané věci byli účastníci řízení a osoby na řízení zúčastněné informovány o složení 9. senátu Nejvyššího správního soudu a poučeni o možnosti podat námitku podjatosti vůči soudcům, kteří budou věc v souladu s rozvrhem práce Nejvyššího správního soudu projednávat a rozhodovat; této informace a poučení se dostalo i stěžovateli který v týdenní lhůtě od doručení vznesl shora uvedenou námitku podjatosti proti soudcům 9. senátu JUDr. Radanovi Malíkovi, Mgr. Daniele Zemanové, JUDr. Barbaře Pořízkové a JUDr. Lence Kaniové. O námitce podjatosti podle rozvrhu práce Nejvyššího správního soudu rozhoduje 6. senát zdejšího soudu, o jehož složení byli účastníci řízení zpraveni, přičemž námitku podjatosti soudců nevznegli.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Úkolem soudu v projednávané věci je s ohledem na shora uvedený průběh řízení rozhodnout, zda u soudců Nejvyššího správního soudu JUDr. Radana Malíka, Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Lenky Kaniové je dán důvod pro jejich vyloučení z projednávání a rozhodování ve věci z důvodu, že se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci v předchozím soudním řízení.

Stěžovatel namítal podjatost výše uvedených soudců z důvodu, že projednávali a rozhodovali stěžovatelovu věc již v předchozím soudním řízení, a to konkrétně v řízení o kasační stížnosti vedené pod sp. zn. 9 Azs 78/2008. Nejvyšší správní soud za účelem vydání rozhodnutí přistoupil k výkladu § 8 odst. 1 druhé věty s. ř. s. Zabíral se zejména situací, kdy dojde k vyloučení soudce z rozhodování věci pro jeho rozhodování v předchozím soudním řízení.

K výkladu pojmu předchozí soudní řízení Nejvyšší správní soud již poznamenal, že: *„podíl soudce na rozhodování v předchozím soudním řízení“ ve smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s., který zakládá důvod pro jeho vyloučení, se týká rozhodování ve stejné věci u soudu nižšího stupně; předchozím soudním řízením není řízení v jiné soudní věci, byť by se i týkala týchž účastníků* (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2003, č. j. Nao 2/2003 - 53, dostupné na www.nssoud.cz).

Vyloučení soudce Nejvyššího správního soudu podle § 8 odst. 1 věty druhé by tedy připadalo v úvahu v případě, kdy tento soudce rozhodoval stejnou věc se stejnými účastníky již u krajského soudu (popř. městského soudu). V takové situaci by pak jako soudce Nejvyššího správního soudu v řízení o kasační stížnosti rozhodoval o opravném prostředku proti vlastnímu rozhodnutí, což by bylo neúčelné a také neslučitelné se zásadami nestranného a nezávislého rozhodování.

V našem případě však výše zmínění soudci 9. senátu, vůči nimž podal stěžovatel námitku podjatosti, projednávali a rozhodovali stěžovatelovu věc, a to konkrétně kasační stížnost vedenou pod sp. zn. 9 Azs 78/2008. Tuto věc však nelze kvalifikovat jako předchozí soudní řízení vzhledem k nyní probíhajícímu řízení o kasační stížnosti,

vedeného pod sp. zn. 9 Azs 1/2010. Kasační stížnost stěžovatele nyní směřuje proti jinému rozsudku Městského soudu v Praze, a to rozsudku č. j. 2 Az 9/2009 - 23, kterým městský soud rozhodl o zrušení rozhodnutí Ministerstva vnitra o nové žádosti stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany. V případě řízení vedených pod sp. zn. 9 Azs 78/2008 a sp. zn. 9 Azs 1/2010 se tudíž jedná o dvě odlišná řízení.

Zároveň soudce nemůže být vyloučen z rozhodování věci pouze z důvodu, že již jednou rozhodoval o jiné věci téhož žalobce (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2008, č. j. 6 Ads 123/2007 - 53). Toto pojetí je také výslovně obsaženo přímo v § 8 odst. 1 poslední věta s. ř. s. a nijak neodporuje účelu institutu vyloučení soudce pro podjatost ani zásadě nezávislého a nestranného rozhodování.

Z uvedených důvodů pokládá Nejvyšší správní soud námitku podjatosti za nedůvodnou, a proto rozhodl o tom, že výše jmenovaní soudci nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 9 Azs 1/2010.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. března 2010

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu